

Podwójna sankcja dla diagnosty

Kategoria: Komunikacja i Transport
Opublikowano: piątek, 20, maj 2011 00:00
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 2985

Wyrok WSA w Opolu z dnia 28 grudnia 2009r. sygn. II SA/Op 327/09

Z żadnego przepisu prawa nie wynika, by zastosowanie art. 84 ust. 3 pkt 2 ustawy ulegało wyłączeniu w przypadku skazania diagnosty za przestępstwo z art. 271 K.k., czy z art. 228 K.k., w tym także w przypadku orzeczenia przez sąd środka karnego w postaci zakazu zajmowania stanowiska diagnosty na określony w wyroku czas.

Podkreślenia również wymaga, że postępowanie administracyjne prowadzone w trybie art. 84 ust. 3 pkt 2 ustawy jest postępowaniem niezależnym od postępowania karnego, jeśli takowe toczy się przeciwko temu samemu diagnoście, i może zakończyć się pozbawieniem, tzn. cofnięciem uprawnienia do wykonywania badań technicznych, a nie orzeczeniem zakazu zajmowania przez określony czas stanowiska diagnosty.

Choć faktyczne następstwa zastosowania obu sankcji są poniekąd podobne, to warto jednak pamiętać, że wykazują też dość zasadnicze różnice, gdyż po upływie okresu, na który orzeczono zakaz zajmowania stanowiska skazany odzyskuje prawo wykonywania zawodu z mocy prawa, natomiast o ponowne przyznanie uprawnień można ubiegać się dopiero po upływie pięciu lat od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna (ust. 4 art. 84 ustawy). Poza tym, wskazywane sankcje zapadają w dwóch odrębnych postępowaniach, zaś o odmienności i niezależności od siebie tych postępowań, a nie ich konkurencyjności względem siebie, świadczy również to, że postępowanie karne i administracyjne mogą toczyć się jednocześnie, przy czym starosta nie jest zobowiązany, choć może, oczekiwać na wydanie prawomocnego wyroku w sprawie przeciwko diagnoście.

Źródło: [Orzecznictwo NSA](#)